

מעשה בראשית לעמוד בכלם בעמידה בתפללה, אלו יוכנסו להיכל הפללה, שם צדיקים גמורים.

לבני נוי נוטן להם את בקשوتיהם מבחן, ולא נוכנים פנימה. הרשעים נרחמים משם, ולא נוטן להם את בקשותיהם, אלא עליהם נאמר, מי בקש זאת מידכם רמס חזרי, ואלו הם הרשעים שהיו מבזים את המלך בתפלתם, שמניחים לsuma את התפללה ומפסיקים אותה על שיחת בטלה.

אלו יוצאים, והרי אחרים נוכנים, אותם בעלי צואר שהיו מבקרים את הקדוש ברוך הוא על מאכלים ומשקים של הקדושים, שאומרים בכל יום צו את בני ישראל, ואמרם אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח, שהיו מקריבים לקודש ברוך הוא ולשכינתו בכמה קדושיםות של הפלות. ואלו הם שנוהנים בענוג שבת ומברכים את הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא נתן להם שאולותיהם, ולאחריהם שהיו אוכלים בלי אותם בירדי באה מלאכי חבלה שם מזיקים.

הרוי אלו יוצאים, והרי בעלי קולות ודבריהם בזמירות ותשבחות והוזאות של תפלה דופקים, ובבעלי הקולות שקוראים לקודש ברוך הוא בקראי את שמע, שמע ישראל פעמים ביום, ערב ובקר.

בין פה הנה בעלי הרגלים דופקים בתפלה, שנאמר בהם ואשר של תפלה, כמה מהם לעמד בהיכל המלך. כמה מהם זה הקדוש ברוך הוא, היכל המלך זה אדון", שנאמר בו אדון" שפט תפתח, אדון" עולחה לחשבון היכל, ונאמר

דצלותא, אלין יעלוון להיכלא דמלכא, דיןון צדיקים גמורים.

בינתיים יהיב לון שאלתין דלהון מלך, ולא עאלין לגאו, רשייעיא אדחין מטפנן, ולא יהיב לון שאלתין דלהון, אלא עלייהו אתחמר (ישעה א' ב') מי בקש זאת מידכם רמס חזרי, ואלין דיןון רשייעיא, דהוו מבזין למילכא בצלותהון, דיןון למשמע צלותא, ופסקין לה על שיחת בטלה.

אלין נפקין, הא אחרני עאלין, דיןון מاري דצואר, דהוו מברכין לקודשא בריך הוא על מאכלין ומשתין דקרבען, דיןון מארין בכל يوم צו את בני ישראל, ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח (כמזכיר כה בריך) דהוו מברכין לקודשא בריך ושכינתייה, בכמה קרבני דצלותין, ואלין דיןון דמהניין בענג שבת, ומברכין לקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא, יהיב לון שאלתין דלהון, ולאחרני דהוו אכלין שלא צלותא אתחחין מטפנן, ויבין לון בידא בכמה מלאכי חבלה דיןון מזיקין.

הא אלין נפקין, הא מاري דקלין ודבורין בזמירות ותשבחות והוזאות דצלותא דפקין, ומاري דקלין דקראן לקודשא בריך הוא בקראי את שמע, שמע ישראל תרין זמגין ערב ובקר.

ארהבי הא מاري דרגליין קא דפקין לפתח, מاري דעתידה דצלותא, דיןון מהון (דניאל א' ד') ואשר כת בהם לעמוד בהיכל המלך, סטם דא קודשא בריך הוא, היכל המלך דא אדון", דיןון מאר ביה (תהלים נא' אדון" שפט תפתח, אדון" סליק לחושבן הוא, היכל המלך זה אדון", שנאמר בו אדון" שפט תפתח, אדון" עולחה לחשבון היכל, ונאמר